

EEN MUIZENISSIGE DAG!

Het was een muizenissige zomerdag en ik floot een **VROLIJK** deuntje. Willen jullie weten waarom? Het artikel waaraan ik de hele week had gewerkt, was klaar... Ik stond op het punt om naar het strand te gaan om lekker de hele middag te **LUIEREN** met mijn nichtje Keetje en mijn neef Klem. De zon scheen, wat wilde een mens, *eh muis*, nog meer? Kortom, het was eigenlijk gewoon een **PERFECTE** dag.

Ik zette de computer uit en liep naar het strand. Onderweg dagdroomde ik van **Gouden Zand**, een sorbet van kaas en een ligstoel...

Ik was zo in mijn **DAGDROMEN** verzonken dat ik bijna omvergelopen werd door een muizin in trainingspak die over het trottoir rende.

'AAN DE KANT!' riep ze zonder vaart te minderen. Ze had een grote, vreemd gevormde **tas** bij zich. Wat zou erin zitten? Een viool? Een ukelele? Of een mandoline?



Ik vervolgde mijn weg en zag dat andere muizen ook vreemd gevormde tassen bij zich hadden. **MYSTERIEUS!**

Op hetzelfde moment...

RINKEL! RINKEL!

Mijn mobiel rinkelde.

Ik dacht dat het Keetje misschien was om me te vragen waar ik bleef. Maar nee: het was opa Wervelwind!

'Hallo!'

'Ik hoop dat je achter je bureau zit, kleinzoon. Je schrijft toch wel een muizenissig artikel over DE gebeurtenis van het jaar? Hou me niet in spanning: heb je de kampioen al geïnterviewd?'

'Eh... nee, ik ben onderweg naar het strand,'

mompelde ik aarzelend.

‘NAAR HET STRAND?’

Wat zeg je me nou? Maar je weet toch hopelijk wel waar ik het over heb? Je weet toch wat er de komende dagen in Rokford staat te gebeuren?’

Ik had geen flauw idee waar opa het over had, maar deed een poging:



‘Heb je het over de bijeenkomst van... eh, mandolinespelers? Of was het ukelelespelers?’
‘Muzikanten? Dat is niet grappig!

Iedereen weet toch dat het

**ROKFORD OPEN, HET GROOTSTE
TENNISTOERNOOI VAN MUIZENEILAND,** op het
punt staat te beginnen!’ brieste opa.

O, ja... **TENNIS...** Ik was de laatste

dagen zo druk geweest dat ik het helemaal vergeten was. **PIEP!**

‘Luister goed naar me, kleinzoon, de

KAMPIOEN is aangekomen in de stad en je moet hem absoluut interviewen! Het is...’

Voor opa mij de naam en achternaam van de beroemde tennisser kon geven...

BOEM!

... knalde ik tegen een enorme... ja... wat eigenlijk aan? Het leek wel een enorme kaasbol.

Door de knal vloog mijn telefoon in de lucht,

zoef! Ik zag hem door de lucht vliegen, **zoef,**
zoef, zoef en in een afvalbak terechtkomen,
plop!

Ik grabbelde en viste mijn telefoon uit de afvalbak. Met mijn mouw veegde ik hem schoon en drukte hem tegen mijn oor, waarna ik opa hoorde zeggen: ‘En denk aan mijn interview!’

Klik!

Hij had opgehangen.

‘Alles goed, bro?’ vroeg de enorme kaasbol waar ik tegenaan was gebotst.

Gi-ga-geitenkaas, dat was de stem van **Bro Flip**, een vriend van mijn neef Klem, eigenaar van de winkel *Topsport*.



Waarom was hij verkleed als kaasbol?

Ik vroeg het hem en hij barstte in lachen uit.

‘Kaasbol, ga weg met je kaasbol! **ZIE JE DAN NIET DAT HET EEN TENNISBAL IS?**’

Toen ik wat beter keek... zag ik het inderdaad.

‘De tenniskoorts is uitgebroken in Rokford,’ zei Bro Flip. ‘Het gaat de hele dag over niets anders dan het **ROKFORD OPEN.**’

Ja, daar had opa het ook al over!

Met een snuit van ‘ik weet hier alles van’, zei hij:

● **‘IEDEREEN WIL TENNISSEN,**

● **IEDEREEN WIL TRAINEN ALS EEN KAMPIOEN,**

● **IEDEREEN WIL HET BESTE TENNISRACKET.**

En die vinden ze in mijn winkel, en nog met korting ook!’

Hij drukte me een flyer in mijn poten.



‘Eh, bedankt,’ zei ik en ik stopte de flyer in mijn zak.

Bro Flip stuiterde verder in zijn tennisbal-kostuum en deelde zo veel mogelijk *flyers* uit.

Ik keek om me heen en zag dat Rokford inderdaad een **ECHE TENNISSTAD** was geworden! En dat zonder dat ik daar ook maar iets van had gemerkt.

Knagers in tennisoutfits met sporttassen waar een racket uitstak over hun schouders... (en ik die dacht dat daar mandolines of gitaren in zaten?!). De sportschool *Topgym* die adverteerde met tennislessen, de beroemde patisserie *De Gulden Krakeling* die **kwarkbollen** maakte in de vorm van een tennisbal, de etalage van de boekwinkel waar alleen maar boeken over **tennis** in lagen... Ja, iedereen had de tenniskoorts... behalve ik! Maar nu ik van opa de tenniskampioen moest interviewen,

KON IK ME
MAAR BETER VERDIEPEN IN

DE WERELD VAN
HET TENNIS.

Al wist ik nog steeds niet wie de tennis-
kampioen was...

Maar eerst ging ik snel nog even naar het
strand, even zwemmen, even bijkomen voor
ik me in een **NIEUW AVONTUUR** stortte!

HOEZO EVEN BIJKOMEN?

Eindelijk kwam ik bij het strand aan. In mijn zwembroek liep ik naar de parasol waar mijn familie al lag. De zon scheen, het water weerkaatste de zonnestralen, de meeuwen krijsten. Zo vredig! Zo rusti... aaah! *Zoef!* Een vliegend object kwam op muizenissige snelheid langsgescheerd en miste me op een snorhaar na. Van **SCHRIK** verloor ik mijn evenwicht en eindigde met mijn snuit plat op het zand.

PIEP!



‘Sorry, oom G!’ riep een bekende stem.

Keetje kwam naar me toe lopen, ze trok me weer overeind en ik probeerde te glimlachen. Wat niet meevalt met een snuit vol zand!

‘Sorry, ik deed het niet expres,’ zei ze. ‘Ik was op je aan het wachten en toen ben ik in mijn eentje gaan **TRAINEN**, maar mijn backhand



is nog niet zo best!’

‘Trainen, voor wat?’ vroeg ik nieuwsgierig.

Pas toen zag ik dat ook zij een racket bij zich had en **TENNISKLEDING** droeg!

Mijn neef Klem lag languit op een ligbed en likte aan een **GEEL IJSJE** in de vorm van een tennisbal! Hij wees op het boek dat ik bij me had en zei: ‘Geronimootje, je komt toch niet

om te lezen en te luieren hoop ik?’

‘Eh... ja!’ antwoordde ik. ‘Ik dacht minstens een hoofdstuk te lezen en...’

‘Geen geluier! Lezen, vergeet het maar!

Oom G, **WE MOETEN TRAINEN!**’ riep Keetje opgewonden en ze wees naar een tweede racket.

‘Trainen? **Voor wat?**’ vroeg ik inmiddels achterdochtig.

‘Voor het toernooi!’ zei Keetje.

‘Welk toernooi?’



‘Tennis?’ herhaalde ik en ik begreep er helemaal niets van.

‘Nou ja, oom G, hoe kan het dat jij dat als journalist niet weet? De komende dagen wordt in Rokford het **ROKFORD OPEN** gehouden,’ vertelde Keetje.

‘Dat weet ik! Maar wat heb ik daarmee te maken? **Ik speel niet eens tennis...**’

Keetje vertelde me dat vanwege het toernooi,



* *Smash*: een slag boven het hoofd waarbij de bal met kracht en snelheid wordt teruggeslagen om een punt te scoren. Vergelijkbaar met een service.



de Tennis Federatie van Muizeneiland een parallel toernooi voor amateurs had georganiseerd. Iedereen mocht meedoen.

‘En wij hebben ons **INGESCHREVEN!**’

‘Wie, wij?’

‘Jij en ik!’

‘Jij en ik?’ herhaalde ik.

‘Geronimootje, **DOE NIET ZO FLAUW!**’

kwam Klem tussenbeide. ‘Ik weet het, voor tennis heb je passie, lenigheid en snelle reflexen nodig. Dat heb jij allemaal niet. Maar na een paar trainingen, nou ja, misschien wel meer dan een paar... en met mijn adviezen, gaat het misschien zelfs jou lukken.’

‘Met **jouw adviezen?**’ vroeg ik weifelend.

‘Natuurlijk! Je weet toch wel dat ik een expert op het gebied van tennis ben? Mijn *smash** is overal gekend en gevreesd.